

Kommissionsbetænkningens *første mindretalsudtalelse* (Svend Dahl, Paul Holt, Axel Linvald og Ervin Munch-Petersen, hvortil sluttede sig Halfdan Hendriksen, jfr. betænkningens pag. 104-06) må, såfremt den blev gennemført i sit fulde omfang, skønnes at føre til en udlevering, som i det store og hele ville svare til det foreliggende lovforslag. Antallet af udleverede håndskrifter efter dette kommissionsforslag måtte blive nogenlunde som efter lovforslaget. På enkelte punkter fører udtalelsen i kommissionsbetænkningen noget videre end lovforslaget, f. eks. så vidt angår udlevering af fornaldersagaer. På andre punkter er lovforslaget lidt mere omfattende, f. eks. når det medtager Flatøbogen.

Kommissionsbetænkningens *anden udtalelse* (Alsing Andersen og Erik Arup) er betydelig mere videregående end lovforslaget og end det foran nævnte mindretalsforslag, jfr. betænkningens pag. 108, stk. 5ff. Det andet mindretal mener f. eks., at alle de 14 såkaldte skindbøger på det kgl. bibliotek bør udleveres, og dette mindretals udtalelser må også på andre punkter antages at ville føre adskilligt videre end 4-mands udtalelsen, skønsmæssigt til udlevering af noget over 2 000 håndskrifter.

Kommissionsbetænkningens *tredje udtalelse* (Thorkild Holst) foreslår „den videst mulige opfyldelse af de islandske ønsker“, jfr. betænkningens pag. 110. De resterende kommissionsmedlemmer (Johs. Brøndum Nielsen og Carsten Høeg, til hvis udtalelse Otto Himmelstrup og Viggo Starcke sluttede sig) var langt mere betænkelig ved udlevering end de foran nævnte mindretal, men mente dog at kunne foreslå en vis, meget begrænset afgivelse af håndskrifter, jfr. betænkningen pag. 111-12.

Spørgsmål 5. Såfremt den foreslåede udlevering gennemføres, vil den her i landet tilbageværende samling af originale håndskrifter da kunne danne basis for en tilfredsstillende videnskabelig forskning?

Svar. Ved gennemførelsen af den foreslåede udlevering vil et vist forskningsområde blive flyttet fra Danmark til Island. Den oldnordiske forskning i Danmark vil blive begrænset, men et grundlag for en forskning vil dog blive tilbage, og ved den

i den foreslåede traktats artikel 8 omhandlede aftale vil adgang til lån af håndskrifter fra den islandske samling blive tilsikret.

Island har hidtil i adskillige tilfælde lånt håndskrifter i Danmark.

Det er endvidere hensigten at søge midler stillet til rådighed for danske studerende, som ønsker at studere i Island.

Spørgsmål 6. I den af bestyrelsen for Den arnamagnæanske Stiftelse pr. 29. april d. å. afgivne erklæring fremhæves nødvendigheden af, „at det arnamagnæanske institut, også i tilfælde af udlevering, fortsættes og udbygges, således at det bliver i stand til at varetage sine opgaver“. Har ministeren gjort sig overvejelser med hensyn til, under hvilke former instituttets arbejde kan fortsættes? I bekræftende fald: hvilke forslag agter ministeren at fremsætte med hensyn til sikring af det fortsatte arbejde?

Svar. Da en anelig håndskriftsamling bliver tilbage i Danmark, og da arbejdet med den oldislandske ordbog fortsætter, er det forudsat, at det danske arnamagnæanske institut forbliver bestående i sit nuværende omfang.

Da instituttet for nogle år siden blev oprettet, forelå for ministeriet et noget mere omfattende forslag end det, som blev gennemført. Der er dog ikke efter oprettelsen blevet fremført ønsker om udvidelser, men såfremt begrundede ønsker om forøgede bevillinger skulle blive fremsat, vil de blive behandlet med velvilje i ministeriet.

Spørgsmål 7. Var Arne Magnussens testamente behørigt underskrevet af testator, eller foreligger der andre retsgyldige beviser for, at det i indhold og formulering er udtryk for Arne Magnussens ønsker og hensigter?

Svar. Arne Magnussen og hans hustru underskrev dagen før førstnævntes død den 7. januar 1730 deres fælles testamente. Som vitterlighedsvidner underskrev to af Arne Magnussens venner, E. Lohman og Hans Becker. Originaltestamentet er forsvundet, men der findes flere forskellige afskrifter, hvoraf en i rigsarkivet og en i eforprotokollen for Det arnamagnæanske Legat.

Testamentet er aftrykt i bl. a. Samling af de for Universitetets Legater gældende